

Publicerad 2007-06-19 14:16 av Effell

Förmaning

I veckans elfte timma
Då natten smugit in
Och måndagsgryning vankas
Bor tomhet i mitt sinn

En ny tid får sin början
Då en annan tagit slut
Man ropar: "Fånga dagen",
Men min ork har runnit ut

Jag kunde väva mig en framtid
Vid det nya livets rand,
Men marken som jag står på
Är lös som ökensand

Så lyss nu till en varning
Från en som gjorde fel
Ska boningen stå stadigt
Måste grunden vara hel

Jag har ämnat mig till målgång,
Men i alltför maklig takt
Och allt jag nu kan känna
är ett ömkligt självförakt

Tro aldrig på en genväg,
Var inte så naiv!
Nej, res ditt hus på klippan
Och på denna grund förbliv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Effell med Poeter.se id #16000 innehar upphovsrätten